

Arrest

nr. 136 094 van 12 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 27 november 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoekende partij en haar advocaat A. BAERT loco advocaat S. MICHOLT, die tevens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, van Georgische nationaliteit, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op augustus 2013 en hebben zich een derde keer vluchteling verklaard op 23 oktober 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 17 november 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissingen werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

1.4. De bestreden beslissing inzake verzoeker luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent geboren in Mestia en woonde in het dorp Tumaisi. U bent gehuwd met N. A. (...) (O.V. 7.748.808).

U vroeg voor het eerst asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 12 augustus 2013, omdat u in Georgië als lid van de National Movement problemen kende met aanhangers van Georgian Dream, de partij die sinds de verkiezingen van 1 oktober 2012 aan de macht is. Het CGVS sloot deze asielaanvraag op 23 oktober 2013 af met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u uw problemen niet aannemelijk wist te maken. Deze beoordeling werd op 30 januari 2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gevolgd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn.

Zonder naar uw land te zijn teruggekeerd, vroeg u op 14 februari 2014 voor een tweede keer asiel aan in België. U volhardde in het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag uit de doeken had gedaan en zei dat de politie regelmatig huiszoekingen uitvoert bij uw vader en uw schoonouders op zoek naar u. Het CGVS besliste echter op 18 maart 2014 om deze tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Opnieuw keerde u niet naar uw land van herkomst terug, maar vroeg u op 23 oktober 2014 voor een derde keer asiel aan in België. U verklaart in het kader van deze derde asielaanvraag dat uw problemen in Georgië nog steeds actueel zijn en dat u, hoewel u met uw belagers had afgesproken dat u na het teruggeven van de videobeelden waarover u bij uw eerste asielaanvraag reeds had verteld, met rust zou worden gelaten, toch nog werd lastiggevallen, ondanks uw verklaring dat u de bezwarende videobeelden had laten terugbezorgen. U verklaart dat de huidige regering de National Movement wil vernietigen en voegt toe dat uw schoonvader op 7 oktober 2014 het slachtoffer is geworden van een in scène gezet auto-ongeluk door dezelfde personen met wie u al problemen had.

Ter staving van deze derde asielaanvraag legt u drie convocaties en een arrestatiebevel neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 15,20), namelijk dat u door aanhangers van Georgian Dream werd bedreigd omdat zij omwille van een gevecht met u een gevangenisstraf hadden uitgezeten en omdat u bezwarend videomateriaal tegen hen in handen zou hebben gekregen. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten en redenen niet als bewezen werden beschouwd. U slaagde er immers niet in het bewuste videomateriaal voor te leggen en er werden verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties in zowel uw eigen verklaringen als tussen de verklaringen van u en uw vrouw vastgesteld. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor

internationale bescherming in aanmerking komt. Uw tweede asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat niet kon worden vastgesteld dat er dergelijke nieuwe elementen aanwezig waren, die de kans minstens aanzienlijk vergroten, dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In onderhavige derde asielaanvraag is evenmin dergelijk element in uw dossier voorhanden.

De verklaringen die u aflegt hebben immers allen betrekking op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet. U verklaart dat uw vader de bezwarende videobeelden aan uw belagers heeft teruggegeven, maar dat u hierna, hoewel u het anders met uw vijanden had afgesproken, toch niet met rust werd gelaten door hen, integendeel, u werd hierna opgeroepen voor ondervragingen (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 15). Ook verklaart u dat uw schoonvader op 7 oktober 2014 in een hinderlaag werd gelokt door de personen met wie u problemen hebt, omdat zij het volgens u op uw kinderen hebben gemunt. Er werd een auto-ongeluk veroorzaakt, maar geen van de schuldigen werd aangehouden of ondervraagd (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 20). Er moet echter worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Wat uw verklaringen betreft dat de huidige regering de National Movement wil vernietigen, en u hierdoor als lid van de National Movement ook problemen vreest (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 19), gegeven waarnaar ook uw advocaat verwijst, moet worden onderstreept dat dit aspect in het kader van uw tweede asielaanvraag reeds uitgebreid werd besproken. Hierop moet in het kader van uw derde asielaanvraag dan ook niet opnieuw worden ingegaan.

De documenten die u aanhaalt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Aangezien uw asielrelaas om verscheidene redenen niet werd geloofd, kunnen de door u voorgelegde documenten de vastgestelde ongeloofwaardigheid dan ook niet omkeren. Bovendien moet wat de drie convocaties en het arrestatiebevel betreft, waarmee u uw verklaringen in het kader van uw derde asielaanvraag tracht te staven en waarover u beweert dat het om originele stukken gaat, worden vastgesteld dat het hier duidelijk om kleurenkopieën gaat. De afgedrukte pixels in de stempels zijn immers duidelijk te onderscheiden. Hierdoor kan de authenticiteit van deze stukken op geen enkele wijze worden nagegaan en is de bewijswaarde van deze documenten dan ook bijzonder relatief. De documenten zijn dus niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Daarenboven wordt door uw verklaring dat het wel degelijk om originele stukken zou gaan, terwijl het kleurenkopieën betreft, het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag bevestigd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning

als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

1.5. De bestreden beslissing inzake verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent geboren in Kutaisi en woonde in het dorp Tumaisi. U bent gehuwd met R. M. (...) (O.V. 7.748.808).

U vroeg voor het eerst asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 12 augustus 2013, omdat uw man in Georgië als lid van de National Movement problemen kende met aanhangers van Georgian Dream, de partij die sinds de verkiezingen van 1 oktober 2012 aan de macht is. Het CGVS sloot deze asielaanvraag op 23 oktober 2013 af met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u en uw man deze problemen niet aannemelijk wisten te maken. Deze beoordeling werd op 30 januari 2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gevolgd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn.

Zonder naar uw land te zijn teruggekeerd, vroeg u op 14 februari 2014 voor een tweede keer asiel aan in België. U volhardde in het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag uit de doeken had gedaan en zei dat de politie regelmatig huiszoekingen uitvoert bij uw schoonvader op zoek naar uw man. Het CGVS besliste echter op 18 maart 2014 om deze tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Opnieuw keerde u niet naar uw land van herkomst terug, maar vroeg u op 23 oktober 2014 voor een derde keer asiel aan in België. U verklaart in het kader van deze derde asielaanvraag dat uw problemen in Georgië nog steeds actueel zijn en dat uw man, hoewel hij met zijn belagers had afgesproken dat hij na het teruggeven van de videobeelden waarover u bij uw eerste asielaanvraag reeds had verteld, met rust zou worden gelaten, toch nog werd lastiggevallen nadat de videobeelden werden terugbezorgd. U voegt toe dat uw vader op 7 oktober 2014 het slachtoffer is geworden van opzettelijke aanrijding door dezelfde personen met wie uw man al problemen had.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidige derde asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als diegene die werden aangehaald door uw man, M. R. (DVZ Gehoorverslag 3e AA, rubriek 15). In het kader van de derde asielaanvraag van uw man werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten dat er nieuwe elementen aanwezig zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. De hierboven vermelde beslissing betreffende de derde asielaanvraag van uw man bevat de volgende motieven:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 15,20), namelijk dat u door aanhangers van Georgian Dream werd bedreigd omdat zij omwille van een gevecht met u een gevangenisstraf hadden uitgezeten en omdat u bezwarend videomateriaal tegen hen in handen zou hebben gekregen. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten en redenen niet als bewezen werden beschouwd. U slaagde er immers niet in het bewuste videomateriaal voor te leggen en er werden verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties in zowel uw eigen verklaringen als tussen de verklaringen van u en uw vrouw vastgesteld. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Uw tweede asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat niet kon worden vastgesteld dat er dergelijke nieuwe elementen aanwezig waren, die de kans minstens aanzienlijk vergroten, dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In onderhavige derde asielaanvraag is evenmin dergelijk element in uw dossier voorhanden.

De verklaringen die u aflegt hebben immers allen betrekking op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet. U verklaart dat uw vader de bezwarende videobeelden aan uw belagers heeft teruggegeven, maar dat u hierna, hoewel u het anders met uw vijanden had afgesproken, toch niet met rust werd gelaten door hen, integendeel, u werd hierna opgeroepen voor ondervragingen (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 15). Ook verklaart u dat uw schoonvader op 7 oktober 2014 in een hinderlaag werd gelokt door de personen met wie u problemen hebt, omdat zij het volgens u op uw kinderen hebben gemunt. Er werd een auto-ongeluk veroorzaakt, maar geen van de schuldigen werd aangehouden of ondervraagd (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 20). Er moet echter worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Wat uw verklaringen betreft dat de huidige regering de National Movement wil vernietigen, en u hierdoor als lid van de National Movement ook problemen vreest (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 19), gegeven waarnaar ook uw advocaat verwijst, moet worden onderstreept dat dit aspect in het kader van uw tweede asielaanvraag reeds uitgebreid werd besproken. Hierop moet in het kader van uw derde asielaanvraag dan ook niet opnieuw worden ingegaan.

De documenten die u aanhaalt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag herstellen. Aangezien uw asielaanvraag om verscheidene redenen niet werd geloofd, kunnen de door u voorgelegde documenten de vastgestelde ongeloofwaardigheid dan ook niet omkeren. Bovendien moet wat de drie convocaties en het arrestatiebevel betreft, waarmee u uw verklaringen in het kader van uw derde asielaanvraag tracht te staven en waarover u beweert dat het om originele stukken gaat, worden vastgesteld dat het hier duidelijk om kleurenkopieën gaat. De afgedrukte pixels in de stempels zijn immers duidelijk te onderscheiden. Hierdoor kan de authenticiteit van deze stukken op geen enkele wijze worden nagegaan en is de bewijswaarde van deze documenten dan ook bijzonder relatief. De documenten zijn dus niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Daarenboven wordt door uw verklaring dat het wel degelijk om originele stukken zou gaan, terwijl het kleurenkopieën betreft, het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag bevestigd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht stellen verzoekers zich niet akkoord te kunnen verklaren met het feit dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van mening is dat Georgië veilig zou zijn en zij menen dat de nieuwe documenten hun eerdere verklaringen ondersteunen. Verzoekers verklaren tevens dat hun (schoon)vader werd bedreigd omwille van hen. Verzoekers verwijzen naar artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet en de Memorie van Toelichting bij dit nieuwe artikel, waarin een aantal voorbeelden worden gegeven van gevallen waarin de nieuwe elementen de kans al dan niet aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Zo wordt de kans dat een asielzoeker aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus aanzienlijk vergroot wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de asielzoeker dermate gewijzigd is dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt, wanneer de asielzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en tezelfdertijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht. Verzoekers benadrukken dat zij niet enkel melding hebben gemaakt dat verzoeker nog steeds wordt gezocht in zijn land van herkomst en dat zij dit vernomen hebben via hun ouders, doch dat tevens in rekening dient te worden gebracht dat zich nieuwe incidenten hebben voorgedaan, met name het auto-ongeval met verzoeksters vader als slachtoffer dat volgens verzoekers moedwillig was, wat niet in de informatie van het Commissariaat-generaal waarop de RvV zich heeft gebaseerd vervat zat, en voorts dat het in Georgië in het algemeen allesbehalve veilig is. Verzoekers menen dat de nieuwe feiten wel degelijk beantwoorden aan de vereisten van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ter staving voegen verzoekers als bijlage aan het verzoekschrift informatie over de veiligheidssituatie in Georgië:

“Civil Georgia, “Tbilisi condemns resumption of ‘borderisation’”, dd. 25 februari 2014, te consulteren op <http://www.civil.ge/eng/article.php?id=26977&search=>; USDOS, “Country report on Human Rights practices 2013 – Georgia”, dd. 27 februari 2014, te consulteren op http://www.ecoi.net/local_link/270713/385834_en.html; Jamestown Foundation, “Georgian politics and political prosecutions: The current state of play (Part one)”, Eurasia Daily Monitor Volume, 11 issue, dd. 8 januari 2014, te consulteren op http://www.ecoi.net/local_link/266853/380933_en.html; (TERT, “members of Georgia’s President’s party arrested”, 27 juni 2013, <http://www.tert.am/en/news/2013/06/27/tbilisi-arrest/>; Radio free liberty, Who in Georgia is Merabishvili’s arrest meant to scare?”, 22 mei 2013 <http://www.rferl.org/articleprintview/24994273.html>; Amnesty International, “Annual Report 2013: The state of the world’s human rights: Georgia”, 2013, te consulteren op <https://www.amnesty.org/en/region/georgia/report-2013>; HRW, “World report 2013: Georgia”, 2013, te consulteren op <http://www.hrw.org/world-report/2013/country-chapters/georgia>; “2012 Country Reports on Human Rights Practices – Georgia”, United Department of State, 19 april 2013, geconsulteerd op 5 november 2014, te consulteren op <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=topic&docid=517e6e354&skip=0&coi=GEO&tocid=50ffbce528c&toid=50ffbce52bf&querysi=georgia%20&searchin=title&sort=date>; “World Report 2014: Georgia”, Human Rights Watch, geraadpleegd op 5 november 2014, te consulteren op <http://www.hrw.org/world-report/2014/country-chapters/georgia?page=3>”.

Ter terechtzitting worden nog bijkomende stukken overlegd met name onvertaalde fotokopieën van het bewijs dat verzoekers hun (schoon)vader een auto-ongeluk heeft gehad en 2 brieven van verzoekers hun Georgische advocaat van 5 december 2014 die stellen dat verzoeker in gevaar is en aangaande de beschuldiging tegen verzoeker.

2.3. Verzoekers betwisten niet dat hun asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als deze die ze eerder hebben aangebracht maar menen dat ze nu verduidelijkingen hebben gegeven, alsook nieuwe documenten en informatie. Verzoekers zeggen dat hun familie meerdere malen werd bedreigd, zowel telefonisch als in levende lijve, en dat er dan ook allerminst kan worden gesproken van een éénmalig incident.

2.4. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 17 november 2014 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

2.6. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.7. Waar verzoekers stellen dat zij niet werden gehoord over de nieuwe elementen, wijst de Raad erop dat luidens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar het Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 38 met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, *Frankrijk/Commissie*, C-301/87, Jurispr. blz. I-307, punt 31; 5 oktober 2000, *Duitsland/Commissie*, C-288/96, Jurispr. blz. I-8237, punt 101; 1 oktober 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad*, C-141/08 P, Jurispr. blz. I-9147, punt 94, en 6 september 2012, *Storck/BHIM*, C-96/11 P, punt 80). Hieruit volgt dat niet elke onregelmatigheid bij de uitoefening van het hoorrecht tijdens een administratieve procedure, in dit geval de besluitvorming inzake het niet in overweging nemen van een tweede asielaanvraag, een schending van het hoorrecht oplevert. Voorts is niet elk verzuim om het hoorrecht te eerbiedigen zodanig dat dit stelselmatig tot de onrechtmatigheid van het genomen besluit, *in casu* de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, leidt (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 39).

2.8. Om *in casu* een dergelijke onrechtmatigheid te constateren, dient de Raad aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of er sprake is van een onregelmatigheid die het hoorrecht op zodanige wijze aantast dat de besluitvorming in kwestie een andere afloop had kunnen hebben, met name omdat verzoekers specifieke omstandigheden hadden kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek het in overweging nemen van hun derde asielaanvraag hadden kunnen beïnvloeden (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 40).

2.8.1. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat verzoekende partijen reeds meerdere asielaanvragen indienden en ze bij het registreren bij hun eerste asielaanvraag werden gehoord over hun identiteit en herkomst. Er werd hen tevens gevraagd daarbij horende documentatie over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken van hun asielaanvraag en verzoekers werden nog nader gehoord bij het invullen van een voor deze procedure specifiek opgestelde lijst met relevante vragen. Daarna werden verzoekende partijen nog door een gespecialiseerd ambtenaar in asielzaken gehoord op het CGVS en dit over alle aspecten van de asielaanvraag. Verzoekende partijen hadden een beroep in volle rechtsmacht tegen de afwijzing door de CGVS van hun asielaanvraag waar ze ter terechtzitting de kans kregen mondeling nog nuttige toevoegingen te doen. Verzoekende partijen zijn aldus bekend met de asielprocedure en hebben nog een tweede en thans ook een derde asielaanvraag ingediend en dit bijgestaan door een advocaat. Telkens werd eenzelfde procedure gevolgd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In zoverre verzoekers toch nog menen dat zij onbekend waren met de voorwaarden voor het indienen van een herhaalde asielaanvraag, dan werd bij de aanvang van de registratie van deze aanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken concreet de opzet van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken toegelicht: *“De volgende vragen worden gesteld voor het onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Het CGVS gaat op grond hiervan na of uw aanvraag al dan niet in overweging wordt genomen, rekening houdend met alle elementen in het dossier evenals met voorafgaande asielaanvragen. Het CGVS is niet verplicht om u op te roepen voor gehoor. Het is dan ook essentieel om alle nieuwe elementen ter staving van uw meervoudige asielaanvraag nu reeds aan te brengen of toe te lichten waarom dit niet kan”* (zie stukken Dienst Vreemdelingenzaken in het administratief dossier).

2.8.2. *In casu* blijkt uit de lezing van het administratief dossier dat het gespecialiseerd bureau van de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet verzoekers hun derde asielaanvraag heeft geregistreerd en van verzoekers een verklaring werd afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen en de redenen waarom zij deze elementen niet eerder konden aanbrengen. Deze verklaringen werden vervolgens gestuurd naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissingen heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekers aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Verzoekers werden dan ook nuttig gehoord. Met de stelling in het verzoekschrift dat het noodzakelijk was om verzoekers te horen *“teneinde verweerster een volledig beeld te laten krijgen van de nieuwe elementen in de asielaanvraag van de verzoekers, en op die manier alle noodzakelijke inlichtingen te geven”*, geven verzoekers niet aan waarom dit de kans “aanzienlijk” groter zou maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. Immers het is aan verwerende partij om zelf uit te maken of ze een “volledig beeld” heeft van verzoekers hun asielmotieven en daarenboven concretiseren verzoekers in hun verzoekschrift evenmin welke specifieke omstandigheden zij dan wel zouden hebben aangevoerd bij een aanvullend horen op het CGVS dit mogelijk had kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van hun derde asielaanvraag. Aldus blijft de kern van verzoekers’ asielverklaringen ongewijzigd met name zoals reeds werd beslist door de Raad in zijn arrest nr. 117 940 van 30 januari 2014.

2.9. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad mag echter geen uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekers betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Aldus werd besloten in het arrest RvV 30 januari 2014, nr. 117 940 inzake verzoekers:

“Betreft het verweer dat de door verwerende partij vastgestelde ‘inconsistenties’ slechts bijkomstigheden zijn en dat hun verklaringen als een geheel dienen te worden gelezen en deze wel degelijk doorleefd zijn, merkt de Raad op dat de onaannemelijkheden, tegenstrijdigheden en vaagheden die in de bestreden beslissingen vermeld worden wel degelijk allen betrekking hebben op cruciale elementen van hun asielrelaas. Dat verzoekende partijen tijdens hun gehoor over bepaalde zaken veel details hebben kunnen geven, neemt niet weg dat hun asielrelaas, om de redenen die in de bestreden beslissingen worden uiteengezet, niet als geloofwaardig kan worden beschouwd. (...)De Raad is van oordeel dat, gelet op de zeer duidelijke verklaringen die eerste verzoekende partij dienaangaande heeft afgelegd, de uitleg dat zij zich verkeerd moet hebben uitgedrukt en dat er dus sprake is van een misverstand, niet als

verschoningsgrond kan worden aanvaard: "Ze sloegen en bedreigden met. De persoon, L., droeg een masker en hij zat achteraan bij de andere politieagenten. Er was een man die een heel spec gezicht had, hij had een gebroken neus. Ze eisten van mij dat ik hen dat videomateriaal zou geven dat ik bewaarde. Zo niet zouden ze me vermoorden, ze bedreigden mij en mijn familie." (administratief dossier, stuk 6, p. 18). De Raad merkt hier volledigheidshalve nog op dat het absoluut niet aannemelijk overkomt dat eerste verzoekende partij zich bij het aangegeven van dergelijke feiten zou hebben vergist, aangezien zij heeft verklaard dat zij op dat moment met de dood werd bedreigd indien zij het videomateriaal niet zou afgeven.

2.2.7.1. Aangaande de tegenstrijdigheid die werd vastgesteld tussen de verklaringen van verzoekende partijen onderling met betrekking tot het moment waarop de belagers van eerste verzoekende partij zijn vrijgekomen, voeren verzoekende partijen aan dat het, zoals verwerende partij overigens zelf aangeeft in haar beslissingen, slechts een minimaal verschil betreft. Waar verwerende partij motiveert dat dit minimaal verschil essentieel is aangezien de belagers ermee hadden gedreigd onmiddellijk na hun vrijlating stappen te ondernemen, wijzen verzoekende partijen erop dat het na hun vrijlating nog enige tijd duurde vooraleer hun belagers georganiseerd waren en zij eerste verzoekende partij hadden g De Raad stelt vast dat de ter vergoelijking aangebrachte uitleg dat het minimaal verschil niet van belang is omdat de belagers van eerste verzoekende partij zich na hun vrijlating eerst nog dienden te organiseren en zij haar eerst nog moesten opzoeken, zodat het nog enige tijd geduurd heeft vooraleer zij door hen werd lastiggevallen, volledig naast de kwestie is. Wat telt is immers het feit dat eerste verzoekende partij heeft verklaard dat haar belagers haar tijdens hun arrestatie op 8 maart 2012 bedreigden en haar toeriepen dat zij wraak op haar zouden nemen van zodra ze opnieuw in vrijheid zouden worden gesteld, omdat ze haar verantwoordelijk achtten voor hun arrestatie. Verwerende partij stelt dienaangaande overigens ook een gebrek aan interesse in hoofde van eerste verzoekende partij vast, aangezien die heeft verklaard dat zij zich niet heeft geïnformeerd over het lot van haar belagers, terwijl, zo stelt verwerende partij, het in haar belang en dat van haar gezin was om te weten te komen wanneer de belagers van eerste verzoekende partij zouden vrijkomen, zodat zij indien nodig voorzorgsmaatregelen zouden kunnen nemen. Verzoekende partijen voeren dienaangaande in hun verzoekschrift aan dat het helemaal niet zo was dat eerste verzoekende partij niet geïnteresseerd was in de rechtszaak tegen de personen die haar belagers zouden worden. Zo wist zij wel degelijk dat deze personen werden aangehouden. De zaak ten gronde werd immers meermaals uitgesteld zodat zij niet alles heeft kunnen volgen. Zij wist wel de afloop van de zaak, aldus verzoekende partijen. De Raad stelt echter vast dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat eerste verzoekende partij geen idee had of haar belagers officieel beschuldigd of veroordeeld werden, dat zij niet kon zeggen of er tegen deze personen een rechtszaak kwam, noch of ze al die tijd hadden vastgezeten in voorhechtenis of dat zij reeds een gevangenisstraf uitzaten. Net zo min kon eerste verzoekende partij aangeven waar precies ze in hechtenis genomen werden. Bovendien heeft eerste verzoekende partij ook geen moeite gedaan om hierover informatie te verkrijgen, naar eigen zeggen omdat dit haar niet interesseerde. Voormeld gebrek aan interesse kan volgens de Raad niet worden goedgepraat door het hierboven weergegeven verweer. De Raad besluit dat door het feit dat verzoekende partijen geen eensluitende verklaringen konden afleggen over het moment waarop hun belagers zouden zijn vrijgekomen en dat eerste verzoekende partij zich ook niet eens heeft geïnformeerd over hoe het stond met hun arrestatie/gevangenisstraf, zodat zij niet eens een idee had van wanneer deze personen zouden kunnen vrijkomen, de geloofwaardigheid van hun verklaringen op ernstige wijze wordt gehypothekeerd. In dit verband wenst de Raad volledigheidshalve nog op te merken dat tweede verzoekende partij tijdens haar gehoor heeft aangegeven dat eerste verzoekende partij, nadat haar belagers werden vrijgelaten in oktober 2012 en voor zij op 5 november 2012 werd lastiggevallen, door haar belagers telefonisch werd bedreigd – incidenten waarover eerste verzoekende partij tijdens haar twee gehoren dan weer met geen woord heeft gerept en waarvoor verzoekende partij geen geldige verklaring aanbieden in hun verzoekschrift – zodat de bewering van verzoekende partijen dat de belagers van eerste verzoekende partij enige tijd nodig hadden om zich 'te organiseren' en om haar terug te vinden, hoe dan ook niet overtuigend overkomt, aangezien eerste verzoekende partij nog voor het incident op 5 november 2012 telefonisch zou zijn bedreigd door deze personen bevonden. Het minimaal verschil in tijdsaanduiding is volgens verzoekende partijen dus niet van tel.

(...)

2.2.10.2. De Raad stelt vast dat verwerende partij in haar beslissingen op omstandige wijze heeft gemotiveerd waarom er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die eerste verzoekende partij zou hebben gekend met enkele leden van 'Georgian Dream'.

(...)

"Waar verzoekende partijen er nog op wijzen dat het voor hen onmogelijk is om bescherming te krijgen in hun land van herkomst omdat eerste verzoekende partij problemen heeft met enkele aanhangers van 'Georgian Dream', die nu hoge functies bekleden binnen de overheid zelf en zij in dit verband nog

verwijzen naar de “heersende rechtsleer”, duidt de Raad erop dat dergelijke bemerking niet dienstig is, aangezien uit het voorgaande blijkt dat aan deze beweerde problemen geen geloof kan worden gehecht.”

2.10. Waar verzoekers betogen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het ‘nieuw karakter’ van de door hen aangebrachte stukken onvoldoende heeft onderzocht, kunnen zij niet worden gevolgd. Immers zoals hoger blijkt, is verzoekers hun asielrelaas met betrekking tot de cruciale elementen om meerdere redenen ongeloofwaardig waaronder, manifeste tegenstrijdigheden, vaagheden, onaannemelijkheden. Aldus kunnen verzoekers niet voorbijgaan aan de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar deze met betrekking tot de door verzoekers in het kader van hun huidige asielaanvraag voorgelegde documenten terecht oordeelt als volgt: *“De documenten die u aanhaalt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Aangezien uw asielrelaas om verscheidene redenen niet werd geloofd, kunnen de door u voorgelegde documenten de vastgestelde ongeloofwaardigheid dan ook niet omkeren. Bovendien moet wat de drie convocaties en het arrestatiebevel betreft, waarmee u uw verklaringen in het kader van uw derde asielaanvraag tracht te staven en waarover u beweert dat het om originele stukken gaat, worden vastgesteld dat het hier duidelijk om kleurenkopieën gaat. De afgedrukte pixels in de stempels zijn immers duidelijk te onderscheiden. Hierdoor kan de authenticiteit van deze stukken op geen enkele wijze worden nagegaan en is de bewijswaarde van deze documenten dan ook bijzonder relatief. De documenten zijn dus niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Daarenboven wordt door uw verklaring dat het wel degelijk om originele stukken zou gaan, terwijl het kleurenkopieën betreft, het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag bevestigd.”*

Verzoekers kunnen dit betwisten doch het volstaat niet het tegendeel te beweren, noch kan de loutere bewering dat *“dit de wijze is waarop het document ter huize werd gebracht”* de geloofwaardigheid herstellen. Er worden dan ook, zoals in de bestreden beslissingen wordt toegelicht, geen stukken aangebracht waaraan enige bewijswaarde kan worden gehecht.

Verzoekers hun bewering dat niet wordt toegelicht waarom geen geloof kan worden gehecht aan het ongeval waarin verzoeksters vader is betrokken kan evenmin worden gevolgd. Immers er wordt aan herinnerd dat hierover *“verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties in zowel uw eigen verklaringen als tussen de verklaringen van u en uw vrouw vastgesteld”* en geen dergelijke video's neergelegd worden. Voorts werd nog ingegaan op verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit wordt besloten: *“U verklaart dat uw vader de bezwarende videobeelden aan uw belagers heeft teruggegeven, maar dat u hierna, hoewel u het anders met uw vijanden had afgesproken, toch niet met rust werd gelaten door hen, integendeel, u werd hierna opgeroepen voor ondervragingen (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 15). Ook verklaart u dat uw schoonvader op 7 oktober 2014 in een hinderlaag werd gelokt door de personen met wie u problemen hebt, omdat zij het volgens u op uw kinderen hebben gemunt. Er werd een auto-ongeluk veroorzaakt, maar geen van de schuldigen werd aangehouden of ondervraagd (Gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 20). Er moet echter worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid”*. Ook de ter terechtzitting neergelegde stukken zijn onvoldoende om de geloofwaardigheid van verzoekers hun asielaanvraag te herstellen. Immers –in zoverre de inhoud overeenkomt met wat ter terechtzitting wordt gesteld- en ook indien zou verzoekers hun (schoon)vader een auto-ongeluk hebben in Georgië, dan nog is dit geen bewijs dat verzoekers worden vervolgd in Georgië. Zoals verwerende partij ter terechtzitting nog toevoegt dient opnieuw te worden benadrukt dat verzoekers hun verklaringen ongeloofwaardig zijn en worden geen bijzonderheden aangebracht die er op wijzen dat dit ongeluk meer is dan dat en dit ook al zou er sprake zijn van een vluchtmisdrijf. Verwerende partij wijst er ter terechtzitting tevens terecht op dat de fotokopieën van onvertaalde brieven van verzoekers hun advocaat van 5 december 2014 slechts gesolliciteerde stukken zijn. Verzoekers brengen geen elementen aan die de ongeloofwaardigheid van hun eerdere beweringen kan herstellen te meer nu ook documenten worden neergelegd waaraan bezwaarlijk bewijswaarde kan worden gehecht zoals de bestreden beslissing terecht toelicht. Verzoeker

toont dan ook niet aan dat hij gerechtelijk vervolgd wordt zodat de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift op dit punt irrelevant is.

2.11. Verzoekers herhalen dat de huidige regering de National Movement wil vernietigen, en zij hierdoor als lid van de National Movement ook problemen vrezen (zie ook gehoorverslag DVZ 3e AA, rubriek 19). De bestreden beslissingen wijzen er op dat *“dit aspect in het kader van uw tweede asielaanvraag reeds uitgebreid werd besproken. Hierop moet in het kader van uw derde asielaanvraag dan ook niet opnieuw worden ingegaan”*. Verzoekende partijen betwisten dit niet doch herhalen deze motieven.

2.12. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 30 januari 2014 heeft bepaald dat de uitdrukking “binnenlands gewapend conflict” betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het Hof bracht ook in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming als de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen (HvJ 30 januari 2014, C 285/12, Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen).

2.12.1. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt derhalve slechts bescherming te bieden in de situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Verzoeker brengt geen dergelijke informatie bij. Immers, stuk 4 toegevoegd aan het verzoekschrift betreft een loutere uiting van bezorgdheid van het Georgische Ministerie van Buitenlandse Zaken over de nabijheid van Russische troepen aan de grenzen van Ossetië. Hieruit kan geen binnenlands conflict blijken, laat staan een situatie die voldoet aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.13. In zoverre verzoekers nog artikel 3 EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekers in hun land van herkomst een reëel risico lopen een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.15. De bestreden beslissingen stellen aldus correct dat: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor*

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”

2.16. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partijen in het kader van hun derde asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.17. Naar luidt van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.” Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

De verzoekende partijen zetten niet op concrete wijze uiteen hoe en waarom de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel miskent. Dit onderdeel van het tweede middel is dan ook onontvankelijk aangevoerd.

2.18. Ten slotte kan verzoekers hun theoretische discussie de pertinente motieven niet weerleggen of leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

2.19. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK